

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Xe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 226.631 van 7 maart 2014  
in de zaak A. 205.996/X-15.167.**

In zake :        de CVBA-SO DE MERELBEEKSE SOCIALE WONINGEN  
                      bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                      advocaat Dominique Matthys  
                      kantoor houdend te 9000 Gent  
                      Opgeëistenlaan 8  
                      bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

                      het VLAAMSE GEWEST  
                      bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                      advocaten Bruno Steegen, Erik Schellingen en André Gerkens  
                      kantoor houdend te 3740 Bilzen  
                      Demerlaan 21/1  
                      bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van het beroep*

1.                Het beroep, ingesteld op 23 juli 2012, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie van 1 juni 2012, houdende de ministeriële uitspraak in de beroepsprocedure met toepassing van 29*bis*, §5, van de Vlaamse Wooncode betreffende de beslissing van de sociale huisvestingsmaatschappij Merelbeekse Sociale Woningen met betrekking tot de statutenwijziging.

*II. Verloop van de rechtspleging*

2.                De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Anja Somers heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 februari 2014.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bram Van Acker, die *loco* advocaat Dominique Matthys verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Janah Myny, die *loco* advocaten Bruno Steegen, Erik Schellingen en André Gerkens verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Anja Somers heeft een advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten en toepasselijke wetgeving*

3. Verzoekster is een sociale huisvestingsmaatschappij.

4. Luidens artikel 40, §3, tweede lid, van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (hierna: Vlaamse Wooncode) moeten, ingeval het Vlaams Gewest, een provincie, gemeenten en openbare centra voor maatschappelijk welzijn gezamenlijk de meerderheid van het maatschappelijk kapitaal bezitten van de sociale huisvestingsmaatschappij, hun afgevaardigden gezamenlijk de meerderheid bezitten in de raad van bestuur. Artikel 661, eerste lid, 4°, van het Wetboek van Vennootschappen is niet op hen van toepassing.

Dit artikel 661, eerste lid, 4°, van het Wetboek van Vennootschappen bepaalt dat de vennootschappen met rechtspersoonlijkheid opgesomd in artikel 2, §2, met uitzondering van de Europese vennootschappen en Europese coöperatieve vennootschappen, vennootschappen met een sociaal oogmerk worden genoemd indien ze niet gericht zijn op de verrijking van hun vennoten en wanneer hun statuten:

“[...]”

4° bepalen dat niemand aan de stemming in de algemene vergadering mag deelnemen met meer dan een tiende van het aantal stemmen verbonden aan de vertegenwoordigde aandelen; dit percentage wordt op een twintigste gebracht wanneer een of meer vennoten de hoedanigheid hebben van personeelslid in dienst genomen door de vennootschap.”

Artikel 40, §1, 5°, van de Vlaamse Wooncode bepaalt dat de vennootschap de door de Vlaamse regering opgestelde modelstatuten aanneemt en dat ze er zich toe verbindt haar statuten onmiddellijk aan te passen aan elke latere wijziging die de Vlaamse regering aan die modelstatuten zou aanbrengen.

De modelstatuten voor een coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid met een sociaal oogmerk zijn opgenomen in bijlage 1 bij het besluit van de Vlaamse regering van 22 oktober 2010 ‘tot vaststelling van de aanvullende voorwaarden en de procedure voor de erkenning als sociale huisvestingsmaatschappij en tot vaststelling van de procedure voor de beoordeling van de prestaties van sociale huisvestingsmaatschappijen’.

Volgens artikel 14 van dit modelstatuut hebben het Vlaamse Gewest, de provincie, de gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn evenveel stemmen als ze aandelen bezitten. Niemand van de overige vennoten mag aan de stemming deelnemen met meer dan één tiende van het aantal stemmen verbonden aan de vertegenwoordigde aandelen.

Luidens artikel 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 4 februari 2011 ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 22 oktober 2010 tot vaststelling van de aanvullende voorwaarden en de procedure voor erkenning als sociale huisvestingsmaatschappij en tot vaststelling van de

procedure voor de beoordeling van de prestaties van sociale huisvestingsmaatschappijen’, wat betreft vervanging van de modelstatuten, moeten de sociale huisvestingsmaatschappijen het departement uiterlijk op 30 juni 2012 met een beveiligde zending op de hoogte brengen van de aan de modelstatuten aangepaste statuten.

5. Verzoekster wijzigt op 6 maart 2012 haar statuten met uitzondering van artikel 14 waar “nihil” wordt vermeld.

6. Op 12 maart 2012 vernietigt de toezichthouder de beslissing van de raad van bestuur van 6 maart 2012 met betrekking tot de statutenwijziging en de bijhorende goedkeuring van het huishoudelijk reglement omdat beslist werd in de statuten een stembepanking in te schrijven die in strijd is met de geldende wetgeving en bijgevolg ook niet overeenstemt met de modelstatuten die alle erkende sociale huisvestingsmaatschappijen dienen aan te nemen tegen 30 juni 2012.

7. Op 22 maart 2012 neemt de buitengewone algemene vergadering van verzoekster nieuwe statuten aan.

In de aangepaste statuten is de inhoud van artikel 14 van het modelstatuut niet opgenomen.

8. Op 30 maart 2012 vernietigt de toezichthouder deze beslissing van de buitengewone algemene vergadering met betrekking tot de statutenwijziging en de bijhorende goedkeuring van het huishoudelijk reglement, op grond van volgende overwegingen:

“Het artikel 14 van de modelstatuten dat door uw vennootschap niet werd aangenomen, bepaalt dat het Vlaamse Gewest, de provincie, de gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn evenveel stemmen hebben als ze aandelen bezitten. Niemand van de overige vennoten mag aan de stemming deelnemen met meer dan één tiende van het aantal stemmen verbonden aan de vertegenwoordigde aandelen.

Nochtans moeten overeenkomstig artikel 40, § 1, 5° van de Vlaamse Wooncode d.d. 29/04/2011 de sociale huisvestingsmaatschappijen om

erkend te worden en te kunnen blijven de door de Vlaamse Regering opgelegde modelstatuten aannemen en verbinden zij zich er toe de statuten onmiddellijk aan te passen aan elke latere wijziging die de Vlaamse Regering aan die modelstatuten zou aanbrengen.

Daarenboven bepaalt artikel 40, § 3 van de Vlaamse Wooncode d.d. 29/04/2011 dat artikel 661, 4° van het Wetboek van Vennootschappen voor de SHM's niet van toepassing is op het Vlaams Gewest, een provincie, gemeenten en openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Bijgevolg zijn de statuten van uw vennootschap zoals goedgekeurd tijdens de buitengewone algemene vergadering in strijd met de Vlaamse Wooncode d.d. 29/04/2011 en het Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 4/2/2011.

Onderhavige problematiek werd u reeds meegedeeld bij brief van 12/3/2012, referte Tz2/1K./1176, waarbij de raadsbeslissing met betrekking tot de statutenwijziging en de bijhorende goedkeuring van het huishoudelijk reglement vernietigd werd.

Daarenboven heb ik tot op heden nog geen uitsluitsel gekregen of nu al dan niet voldaan is aan de meldingsplicht conform artikel 8, § 2 van het Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 22/10/2010.

Gelet op de bovenstaande motivering ben ik daarom genoodzaakt de beslissing van de buitengewone algemene vergadering d.d. 22/03/2012 i.v.m. het niet aannemen van artikel 14 van de modelstatuten overeenkomstig artikel 29bis, § 3, 2<sup>de</sup> lid van het decreet van 15/07/1997 houdende de Vlaamse Wooncode te vernietigen. Hetzelfde geldt eveneens voor de beslissing m.b.t. het huishoudelijk reglement [...].”

9. Op 25 april 2012 dient verzoekster administratief beroep in tegen deze beslissing van de toezichthouder:

“Verzoekende partij laat tegen de vernietigingsbeslissing gelden dat ten onrechte wordt voorgehouden dat de statuten, zoals goedgekeurd tijdens de buitengewone Algemene Vergadering van 22 maart 2012, in strijd zouden zijn met de Vlaamse Wooncode van 29 april 2011 en het besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2011.

Grondslag van de redenering vormt de overweging dat de modelstatuten niet correct werden gevolgd, en meerbepaald dat art. 14 hiervan niet werd aangenomen, ofschoon art. 40, §, 5° van de Vlaamse Wooncode de sociale huisvestingsmaatschappijen ertoe verplicht de door de Vlaamse Regering opgelegde modelstatuten aan te nemen met de verbintenis de statuten onmiddellijk aan te passen aan elke latere wijziging die de Vlaamse Regering aan die modelstatuten zou aanbrengen.

Alles draait rond art. 40, §3 van de Vlaamse Wooncode, dat art. 661, 4° van het Wetboek van Vennootschappen niet van toepassing verklaart voor de sociale huisvestingsmaatschappijen.

De opwerping die door verzoekende partij reeds in voorafgaande discussies aan de orde werd gebracht is dat de uitzondering op art. 661, 4° van de Vennootschapswet onmogelijk in overeenstemming kan worden

gebracht met de beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie, vervat in de art.10 en 11 van de gecoördineerde Grondwet.

Inderdaad, wanneer reeds moet worden vastgesteld dat art. 661, 4° voormeld een uitzondering vormt op het algemeen geldend beginsel van de uitoefening van het stemrecht binnen het kader van de vennootschapswetgeving, rijst de vraag of nog een bijkomende uitzondering kan worden ingelast door art. 40, §3, van de Vlaamse Wooncode van 29 april 2011.

Concreet heeft dit laatste immers voor gevolg dat de beperking van deelname met meer dan 1/10 van het aantal stemmen, verbonden aan de vertegenwoordigde aandelen, enkel van gelding is voor de private partners en niet voor de publiekrechtelijke rechtspersonen die van de maatschappij deel uitmaken.

Nu de grondwettelijke regels inzake de gelijkheid van de Belgen en de niet-discriminatie er niet aan in de weg staan dat een verschillende behandeling wordt ingesteld ten aanzien van bepaalde categorieën van personen, is het een vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof dat het bovenstaande slechts kan worden staande gehouden voor zover daartoe een objectieve en redelijke verantwoording bestaat. De al of niet aanwezigheid van zodanige verantwoording moet worden getoetst aan het doel en de gevolgen van de ter beoordeling staande maatregel en aan de redelijkheid van de verhouding tussen de angewende middelen en het beoogde doel.

(Zie onder andere Arbitragehof 13 oktober 1989, 23/89; Arbitragehof 23 mei 1990, 28/90)

Verzoekende partij vindt noch in de decretale tekst, noch in de daaraan voorafgaande voorbereidende werkzaamheden een motiverende grondslag terug die de uitzonderingsregel zou kunnen verklaren, en ook daarbuiten valt niet in te zien welke redelijke en aan de door het Grondwettelijk Hof vooropgestelde criteria verantwoorde grondslag zou kunnen worden gevonden om de schending van de art. 10 en 11 van de gecoördineerde Grondwet te kunnen rechtvaardigen.”

10. Op 1 juni 2012 neemt de minister de bestreden beslissing om het beroep van verzoekster niet in te willigen:

“De sociale huisvestingsmaatschappijen zijn bij uitstek de uitvoerders van het sociale woonbeleid van de Vlaamse Regering. Het maatschappelijk doel bestaat erin om betaalbare woningen te voorzien. In die zin moeten de betrokken publieke overheden bij machte zijn om de daadkracht en het bestuurlijk beleid van de organisatie te sturen. Op die manier kan de invulling van het maatschappelijk doel gewaarborgd worden. De rol van de publieke aandeelhouders weegt daarom zwaarder door dan de rol van de andere (private) aandeelhouders.

Met de goedkeuring van de Vlaamse Wooncode op 15 juli 1997, in het bijzonder artikel 40, §3, tweede lid, erkende ook de Raad van State de bevoegdheid van de decreetgever om af te wijken van de dwingende bepalingen van het Wetboek van Vennootschappen. De beoogde afwijking was bovendien al opgenomen in de Huisvestingscode, zodat er in de

memorie van toelichting bij de Vlaamse Wooncode van 15 juli 1997 daarvoor geen nieuwe verantwoording meer werd opgenomen.

De argumentatie van de toezichthouder wordt bijgetreden. De doorgevoerde statutenwijziging is in strijd met:

- 1) artikel 40, §1, tweede lid, 5°, van de Vlaamse Wooncode [...];
- 2) artikel 40, §3, tweede lid, van de Vlaamse Wooncode [...];
- 3) artikel 14 van de modelstatuten [...].”

#### *IV. Eerste middel*

##### *Standpunt van de partijen*

11. In het eerste middel voert verzoekster de schending aan van “het gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel van de artikelen 10 en 11 van de gecoördineerde grondwet en als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”.

Verzoekster meent dat de uitzondering van artikel 40, §3, van de Vlaamse Wooncode op artikel 661, 4°, van het Wetboek van Vennootschappen niet in overeenstemming kan worden gebracht met de beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie.

Verzoekster vraagt zich af of er een bijkomende uitzondering kan worden ingelast door artikel 40, §3, van de Vlaamse Wooncode terwijl artikel 661, 4°, van het Wetboek van Vennootschappen reeds een uitzondering vormt op het algemeen geldend beginsel van de uitoefening van het stemrecht. Artikel 40, §3, van de Vlaamse Wooncode heeft immers tot gevolg dat de beperking van deelname met meer dan 1/10 van het aantal stemmen, verbonden aan de vertegenwoordigde aandelen, enkel van gelding is voor de private partners en niet voor de publiekrechtelijke rechtspersonen die van de maatschappij deel uitmaken.

Verzoekster meent dat voor deze verschillende behandeling geen objectieve en redelijke verantwoording bestaat zoals vereist wordt door het Grondwettelijk Hof.

Verzoekster zet als volgt uiteen:

“Vaste rechtspraak en ook de rechtsleer stellen m.a.w. dat gelijke situaties ongelijk kunnen behandeld worden en ongelijke situaties gelijk, maar dan slechts indien hiervoor een pertinent criterium gebruikt wordt, het nagestreefde doel geoorloofd is en de middelen evenredig zijn met het doel. Men onderscheidt drie criteria, met name (1) het verbod van willekeur, (2) het pertinentiecriterium, wat inhoudt dat het onderscheid moet steunen op adequate criteria, die in een kennelijk en redelijk verband staat met de aard, het doel en de gevolgen van de maatregel en (3) het evenredigheids- en proportionaliteitsbeginsel, waarmee wordt bedoeld dat de aangewende middelen in redelijke verhouding moeten staan tot het nagestreefde doel.

Welnu verzoekster is de mening toegedaan dat deze criteria in dezen niet vervuld zijn, en dat in de bestreden beslissing vruchteloos wordt gepoogd om dit desalniettemin aannemelijk te maken.

Het aangevochten besluit bevat twee overwegingen die zouden moeten aantonen dat de drie bovenstaande criteria wel degelijk vervuld zijn:

1. De eerste redenering komt erop neer dat volgens de verwerende partij de doelstelling van de sociale huisvestingsmaatschappijen, met name te voorzien in betaalbare woningen, verantwoordt dat de publieke overheden een grotere inspraakmogelijkheid bekomen om het bestuurlijk beleid van de organisatie te steunen. Nergens wordt evenwel aangetoond dat vanuit de publieke sector een meer betrouwbaar verwachtingspatroon uitgaat wanneer het erop aankomt de decretale doelstellingen te realiseren. De private sector is immers in dezelfde mate gebonden door de decretale verplichtingen, en er valt niet in te zien in welk opzicht hij zich daar minder correct zou moeten naar gedragen.
2. De tweede redenering houdt in dat het artikel 40, §3, tweede lid van de Vlaamse Wooncode, dat in een expliciete afwijking voorziet van artikel 661, 4° van het Wetboek van Vennootschappen, door de Raad van State reeds zou zijn goed bevonden. Gesteld wordt dat met de goedkeuring van de Vlaamse Wooncode op 15 juli 1997, in het bijzonder artikel 40, §3, tweede lid, de Raad van State de bevoegdheid erkende van de decreetgever om af te wijken van de dwingende bepalingen van het Wetboek van Vennootschappen. De beoogde afwijking, aldus de bestreden beslissing, was bovendien al opgenomen in de Huisvestingscode, zodat er in de memorie van toelichting bij de Vlaamse Wooncode van 15 juli 1997 daarvoor geen nieuwe verantwoording meer werd opgenomen.

Ook deze redenering overtuigt uiteraard niet. Het is immers niet omdat de Raad van State geen opmerkingen heeft geformuleerd bij artikel 40, §3, tweede lid, dat daarmee zou zijn aangetoond dat de toets van het gelijkheids- en niet-discriminatiebeginsel zou zijn gemaakt.

Tegen het licht van het bovenstaande dringt zich minstens de noodzaak op tot het stellen van prejudiciële vragen voor het Grondwettelijk Hof, waarvan verzoekende partij de volgende verwoording voorstelt:

1. ‘Schendt artikel 40, en meer in het bijzonder de daarin vervatte paragrafen 1, 3 en 5 van de Vlaamse Wooncode van 29 april 2011, het gelijkheidsbeginsel zoals dit wordt omschreven in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, doordat deze bepalingen voorschrijven dat de sociale huisvestingsmaatschappijen de door de Vlaamse regering opgelegde modelstatuten moeten aannemen waarvan artikel 14 een uitzondering bevat op artikel 661, 4° van het Wetboek Vennootschappen, zodat met betrekking tot het stemrecht en de deelname aan de stemming in vennootschappen met een sociaal oogmerk andere regels gelden dan ten opzichte van andere vennootschappen?’
2. ‘Schendt artikel 40, en meer in het bijzonder de daarin vervatte paragrafen 1, 3 en 5 van de Vlaamse Wooncode van 29 april 2011, het gelijkheidsbeginsel zoals dit wordt omschreven in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, doordat deze bepalingen voorschrijven dat de sociale huisvestingsmaatschappijen de door de Vlaamse regering opgelegde modelstatuten moeten aannemen waarvan artikel 14 een uitzondering bevat op artikel 661, 4° van het Wetboek Vennootschappen, zodat met betrekking tot de deelname aan de stemming in vennootschappen met een sociaal oogmerk andere regels gelden voor de private aandeelhouders dan voor de publiekrechtelijke aandeelhouders?’”.

12. De verwerende partij zet in de memorie van antwoord vooreerst uiteen dat de criteria die het Grondwettelijk Hof hanteert ter beoordeling van een verschillende behandeling wel degelijk vervuld zijn. Dit blijkt volgens haar uit de bestreden beslissing: “De sociale huisvestingsmaatschappijen zijn bij uitstek de uitvoerders van het sociale woonbeleid van de Vlaamse regering. Het maatschappelijk doel bestaat erin om betaalbare woningen te voorzien. In die zin moeten de betrokken publieke overheden bij machte zijn om de daadkracht en het bestuurlijk beleid van de organisatie te sturen. Op die manier kan de invulling van het maatschappelijk doel gewaarborgd worden. De rol van de publieke aandeelhouders weegt daarom zwaarder door dan de rol van de andere (private) aandeelhouders.”

Volgens de verwerende partij is het de logica zelve dat zij de werking van deze organisaties enigszins kan sturen met het oog op een maximaal effect van de ingezette middelen, namelijk de subsidies die de Vlaamse overheid toekent aan de sociale huisvestingsmaatschappijen voor het bouwen, renoveren, verhuren en verkopen van sociale woningen. De verwerende partij verwijst naar

het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State bij het ontwerpdecreet houdende wijziging en aanvulling van de Huisvestingscode:

“[m]ede in acht genomen dat het het Vlaamse Gewest is dat zijn gelden aanwendt voor de financiering van de activiteiten van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting in zoverre die activiteiten onder dat Gewest ressorteren, is er geen bezwaar tegen dat het Vlaamse Gewest met het onderhavige voorontwerp in de regeling van die activiteiten ingrijpt, ook al worden ze door een vooralsnog nationaal gebleven instelling uitgeoefend.”

Volgens de verwerende partij is de decreetgever bevoegd om af te wijken van de bepalingen van het Wetboek van Vennootschappen. Zij verwijst naar de goedkeuring die de Raad van State volgens haar aan de Vlaamse Wooncode gaf en meer in het bijzonder aan artikel 40, §3.

Verder wordt verwezen naar de memorie van toelichting van 5 mei 1997 bij het ontwerpdecreet houdende Vlaamse Wooncode van 15 juli 1997 (stuk 654, 1996-1997):

“De decreetgever kan afwijken van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen wanneer dat noodzakelijk is voor de uitoefening van de toegekende bevoegdheden.

Om die reden worden enkele bepalingen m.b.t. de vennootschap met sociaal oogmerk geheel of gedeeltelijk buiten werking gesteld, met name die inzake

1° de mogelijkheid van personeelsleden om vennoot te worden,

2° de mogelijkheid om afstand te doen van de hoedanigheid van vennoot

en

3° t.a.v. de publieke vennoten de beperkingen van het stemrecht in de algemene vergadering. [...]

Tot slot wijst de verwerende partij erop dat de mogelijkheid tot afwijking reeds was opgenomen in de Huisvestingscode.

De verwerende partij besluit dat het middel ongegrond is en dat artikel 26, §1, 3 van de Bijzondere Wet op het Grondwettelijk Hof van 6 januari 1989 de Raad van State “in het voorliggend geval echter [verplicht] de prejudiciële vraag te stellen” en zij “zich bijgevolg naar de wijsheid van Uw raad [gedraagt] wat betreft de noodzaak van het stellen van deze [prejudiciële] vraag”.

### *Beoordeling*

13. Overeenkomstig artikel 40, §3, van de Vlaamse Wooncode is de uitzondering voorzien door artikel 661, eerste lid, 4°, van het Wetboek van Vennootschappen, namelijk dat bij vennootschappen met een sociaal oogmerk niemand aan de stemming in de algemene vergadering mag deelnemen met meer dan een tiende van het aantal stemmen verbonden aan de vertegenwoordigde aandelen, niet van toepassing op het Vlaamse Gewest, een provincie, gemeenten en openbare centra voor maatschappelijk welzijn maar wel op de andere partners.

Overeenkomstig artikel 40, §1, 5°, van de Vlaamse Wooncode zijn de sociale huisvestingsmaatschappijen verplicht de door de Vlaamse regering opgestelde modelstatuten aan te nemen en verbinden ze zich ertoe de statuten onmiddellijk aan te passen aan elke latere wijziging die de Vlaamse regering aan die modelstatuten zou aanbrengen.

Deze bepalingen vormen mede de rechtsgrond voor de modelstatuten opgenomen in bijlage 1 bij het besluit van de Vlaamse regering van 22 oktober 2010 ‘tot vaststelling van de aanvullende voorwaarden en de procedure voor erkenning als sociale huisvestingsmaatschappij en tot vaststelling van de procedure voor beoordeling van de prestaties van sociale huisvestingsmaatschappijen’. Artikel 14 van het modelstatuut bepaalt, zoals voorzien in artikel 40, §3, van de Vlaamse Wooncode, dat het Vlaamse Gewest, de provincie, de gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn evenveel stemmen hebben als ze aandelen bezitten. Niemand van de overige vennoten mag aan de stemming deelnemen met meer dan één tiende van het aantal stemmen verbonden aan de vertegenwoordigde aandelen.

De beweerde ongelijke behandeling vloeit bijgevolg voort uit het decreet. Het onderzoek van de overeenstemming van artikel 40 van de Vlaamse Wooncode met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet is geen bevoegdheid die aan de Raad van State toekomt. Dit behoort tot de bevoegdheid van het Grondwettelijk Hof.

14. Er is bijgevolg grond om met toepassing van artikel 26, § 2, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, aan dat hof de door verzoekster geformuleerde en in het dictum overgeschreven prejudiciële vragen te stellen.

## **BESLISSING**

**1. Het debat wordt heropend.**

**2. Aan het Grondwettelijk Hof worden de volgende prejudiciële vragen gesteld :**

- a. **“Schendt artikel 40, en meer in het bijzonder de daarin vervatte paragrafen 1, 3 en 5 van de Vlaamse Wooncode van 29 april 2011, het gelijkheidsbeginsel zoals dit wordt omschreven in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, doordat deze bepalingen voorschrijven dat de sociale huisvestingsmaatschappijen de door de Vlaamse regering opgelegde modelstatuten moeten aannemen waarvan artikel 14 een uitzondering bevat op artikel 661, 4° van het Wetboek Vennootschappen, zodat met betrekking tot het stemrecht en de deelname aan de stemming in vennootschappen met een sociaal oogmerk andere regels gelden dan ten opzichte van andere vennootschappen?”**
- b. **“Schendt artikel 40, en meer in het bijzonder de daarin vervatte paragrafen 1, 3 en 5 van de Vlaamse Wooncode van 29 april 2011, het gelijkheidsbeginsel zoals dit wordt omschreven in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, doordat deze bepalingen voorschrijven dat de sociale huisvestingsmaatschappijen de door de Vlaamse regering opgelegde modelstatuten moeten aannemen waarvan artikel 14 een uitzondering bevat op artikel 661, 4° van het Wetboek Vennootschappen, zodat met betrekking tot de deelname aan de stemming in vennootschappen met een sociaal oogmerk andere regels gelden voor de private aandeelhouders dan voor de publiekrechtelijke aandeelhouders?”**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeven maart 2014, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

|                 |                  |
|-----------------|------------------|
| Johan Lust,     | kamervoorzitter, |
| Pierre Lefranc, | staatsraad,      |
| Jan Clement,    | staatsraad,      |
| bijgestaan door |                  |
| Astrid Truyens, | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Astrid Truyens**

**Johan Lust**